

le-net-Mechelen : herfstwandeling in het Blaasveldbroek op ZA 18 september 2021

Met 24 trokken we, onder de leiding van onze natuurgids en bij een prachtige najaarszon het Blaasveldbroek in. Na een kort historisch overzicht van de ontstaansgeschiedenis van dit mooie natuurgebied, gingen we op stap. Nog voor we goed en wel vertrokken waren, werd onze aandacht gevestigd op het blad van de wilde paardenkastanje. Een piepklein wormpje voedt zich met het sap van de bladeren en ontwikkelt zich tot het minimeermotje, dat zó goed gedijt dat de boom er serieus last van krijgt. We vernamen dat de vele waterplassen ontstaan zijn door het graven naar turf, die moest dienen voor de mensen die zich geen hout konden permitteren om zich te verwarmen tijdens de koude wintermaanden. Zo kwamen we ook te weten dat alleen de toenmalige "steenrijken" zich een andere dan een houten woonst konden laten bouwen. Achtereenvolgens kregen we dan uitleg over de varens hun manier om zich te vermenigvuldigen ; de vlier, die niet alleen medicinale bessen levert maar waar van de hol gemaakte stengels een projectielwapen kan gemaakt worden, ook een (blok)fluit en van waar de flierefluiter zou zijn voortgekomen ; de berenklaauw, die kan aanleiding geven tot een deftige jeukpartij ; de er min of meer op lijkende engelwortel, die door te confijten verword tot een heuse lekkernij. Onze gids toonde ook de grootste paardenkastanje van het bos, die een omtrek heeft van meer dan 7 meter en maar liefst 34 meter hoog is (!). We werden uitgelegd hoe we een waterhoen van een meerkoet kunnen onderscheiden en hoe de aalscholver na een fikse duik in het water, zijn verenpak moet te drogen houden. Via de prachtige beukendreef belandden we in het leefgebied van de bever, die zich in het Blaasveldbroek steeds meer thuis voelt. De vraag is hoe lang nog, want zelfs de grootste boom ontsnapt niet aan zijn knaaghonger (-:-). Onderweg naar de blokhut, zagen we nog een prachtige kanjer van een (eetbare, gele) zwavelzwam, die naar kip zou smaken. Na een korte pauze bij de blokhut, waar ook het natuurmuseum kan bezocht worden, trokken we terug naar de parking aan de Broekstraat waar onze leerzame tocht was begonnen.

Na nog een afsluitend drankje en gezellig napraten op het terras van de toffe taverne "Barbok", togen we huiswaarts.

Pauzeren aan de blokhut.

Zo ziet het beeldhouwwerk van een bever er uit.